

et nærmere udredningsarbejde om forpligtelserne efter konventionen og forholdet til dansk ret.

I øvrigt kan jeg oplyse, at begge disse konventioner kun kan anvendes på forhold, der finder sted efter ratifikationen af konventionerne og kun i relation til stater, der også har tiltrådt konventionerne. Disse konventioner kan derfor ikke anvendes i forbindelse med kulturgenstande, der for eksempel som krigsbytte tidligere er blevet fjernet fra Danmark.

Spm. nr. S 2735

Til kulturministeren (22/7 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at danske museer, hvortil det offentlige yder tilskud, pålægges at oplyse den besøgende ved tydelig skiltning, hvis en udstillet genstand er erhvervet til museet af danske myndigheder ved tyveri/røveri-/krigsbytte med angivelse af, fra hvilket udenlandsk museum/slot eller anden identificerbar adresse genstanden er stjålet fra?«

Begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at en række konkrete kulturgenstande, der ved tidligere ulykkelige omstændigheder er røvet/stjålet af svenskerne, skal leveres tilbage til Danmark. Det drejer sig f.eks. om Dronning Margrethes I's brudekjole, der helt konkret er stjålet af den svenske hær fra Roskilde Domkirke og i dag er udstillet i Uppsala Domkirke i Sverige, og spørgeren har i den anledning stillet spørgsmål S 2711 til ministeren.

I et tv-indslag oplyste en »ekspert« fra Nationalmuseet, at danske museer tillige indeholder en lang række røvede genstande. Som eksempel blev fremhævet Gundestrupkarret, men sagen er, at Gundestrupkarret blev fundet ved en helt almindelig arkæologisk udgravning i en mose i 1891 og derfor ikke er stjålet fra et udenlandsk museum. Det kan ikke udelukkes, at karret, der stammer fra romersk jernalder, er erhvervet lovligt af den person, der nedlagde karret i mosen.

Der blev tillige fremvist forskellige smykker af guld fra vikingetiden, der også er fundet ved udgravninger, og på tilsvarende vis er der ingen viden om, hvorvidt de udgravede genstande oprindeligt er kommet til Danmark som lovligt erhvervede smykker eller som tyvegods. I ingen af de nævnte tilfælde var der tale om genstande, danske myndigheder havde stjålet fra udenlandske museer eller godser. Er det tilfældet, kan det tages under overvelse, hvis nogle beder om det, at levere genstandene tilbage.

Det er spørgerens opfattelse, at det er en fejl at sammenligne genstande, der er kommet til dagens lys ved almindeligt arkæologisk arbejde, og så genstande, der er direkte stjålet.

Som et udspring af debatten har flere ønsket oplyst, præcist for hvilke genstandes vedkommende man utvivlsomt ved, at den pågældende genstand er erhvervet ved simpelt tyveri af danske myndigheder.

Når man iagttager den ovennævnte sondring mellem arkæologiske udgravede genstande og tyvegods, mener spørgeren, at det er rimeligt, at man oplyser den besøgende om ved tydelig skiltning, at den udstillede genstand er stjålet af danske myndigheder. Tillige bør man oplyse, fra hvilket konkret sted/adresse genstanden er stjålet.

Hensigten med spørgsmålet er naturligvis at tilvejebringe et sammenlignings- og informationsgrundlag, som gør, at den besøgende kan se, hvor relativt få stjalne genstande der optræder på danske museer, sammenholdt med det store antal røvede danske kulturgenstande på svenske museer og slotte.

Spørgeren skal med spørgsmålet opfordre ministeren til at iværksætte den nævnte skiltning, der antages at ville omfatte relativ få genstande.

Svar (1/8 02)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan oplyse, at jeg har fremsendt spørgerens henvendelse til Kulturarvsstyrelsen med henblik på en nærmere vurdering. Jeg vil således vende tilbage til spørgsmålet, når Kulturarvsstyrelsens vurdering foreligger.